

Udenrigsministeriet
 Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
 Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
 Tlf.: 33 92 03 24 E-mail: JTEU@um.dk

JTEU j.nr. 2015 - 30240
 19. oktober 2022

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Proces-skridt	Dato
C-470/21	<p>La Quadrature du Net e.a. Spørgsmål:</p> <p>1. Er civilstandsoplysninger i form af oplysninger om en IP-adresse blandt de trafik- eller lokaliseringsdata, der principielt skal gøres til genstand for en forudgående kontrol ved en domstol eller en uafhængig administrativ enhed, der træffer bindende afgørelser?</p> <p>2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende ønskes det oplyst, om direktiv [2002/58] af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor, sammenholdt med Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, i betragtning af den lave følsomhed af data, der vedrører den civile identitet på brugerne, herunder deres kontaktoplysninger, skal fortolkes således, at det er til hinder for en national lovgivning, hvorefter en administrativ myndighed skal indsamle disse data om de pågældende brugeres IP-adresse uden en forudgående kontrol foretaget af en domstol eller en uafhængig administrativ enhed, der træffer bindende afgørelser?</p> <p>3. Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende ønskes det oplyst, om direktiv [2002/58] – i betragtning af den lave følsomhed af data, der vedrører den civile identitet [på brugerne], af den omstændighed, at disse data alene kan indsamles med henblik på at forhindre tilsidesættelser af forpligtelser, der i national ret er præcist, indskrænkende og udtømmende defineret, og af den omstændighed, at en systematisk kontrol af adgangen til data om hver enkelt bruger foretaget af en domstol eller en uafhængig administrativ enhed, der træffer bindende afgørelser, vil skade opfyldelsen af den samfundsopgave, der er overdraget den uafhængige administrative myndighed, der er beføjet til at foretage denne indsamling – er til hinder for, at denne kontrol foretages i overensstemmelse med hensigtsmæssige retningslinjer, såsom en automatisk kontrol, i givet fald under tilsyn af en intern enhed i det pågældende organ, hvis embedsmænd, der foretager indsamlingen, er uafhængige og upartiske?</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet	GA	27.10.22

C-718/21	<p>Krajowa Rada Sadownictwa (Polen)</p> <p><u>Emne:</u> Domstolens uafhængighed.</p> <p><u>Spørgsmål:</u> 1. Er artikel 19, stk. 1, andet afsnit, i traktaten om Den Europæiske Union til hinder for en bestemmelse i national ret såsom artikel 69 § 1b, første punktum, i ustawa z dnia 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych (lov af 27.7.2001 – lov om de almindelige domstoles organisation [...] Dz. U. af 2020, poz. 2072), hvorefter en dommers erklæring om, at den pågældende ønsker at fortsætte i dommerembedet efter at have nået pensionsalderen, kun kan imødekommes, såfremt en anden myndighed giver samtykke? 2. Er artikel 19, stk. 1, andet afsnit, i traktaten om Den Europæiske Union til hinder for en fortolkning af en national bestemmelse, hvorefter en erklæring fra en dommer om dennes ønske om at fortsætte i dommerembedet efter at have nået pensionsalderen, der er fremsat med forsinkelse, er uden virkning, uanset omstændighederne ved den manglende overholdelse af fristen og uanset betydningen af den manglende overholdelse af fristen for indhentelse af samtykket til, at dommeren må fortsætte i embedet?</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet	MF	08.11.22
T-364/20	<p>Danmark mod Kommissionen (statsstøtte, Femern A/S)</p> <p><u>Emne:</u> Annullation af dele af Kommissionens statsstøtteafgørelse vedrørende finansieringen af Femern A/S</p> <p><u>Påstande:</u> Den danske regering (regeringen) anmoder Retten om at: a) annullere artikel 2 i Europa-Kommissionens afgørelse af 20. marts 2020 om statsstøtte SA.39078 – 2019/C (ex 2014/N), som Danmark har implementeret til Femern A/S for så vidt som den fastslår, at ”The measures consisting of capital injections and a combination of State loans and State guarantees in favour of Femern A/S, which Denmark at least partially put into effect unlawfully, constitute State aid within the meaning of Article 107(1) of the Treaty on the Functioning of the European Union.”, b) tilpligte Kommissionen at betale sagens omkostninger.</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Transportministeriet Erhvervsministeriet Kammeradvokaten	MF	08.11.22

C-442/21 P	<p>ITD, Brancheorganisation for den danske vejgodstransport A/S og Danske Fragtmænd A/S (appel af T-561/18)</p> <p><u>Emne:</u> Statsstøtte PostNord</p> <p><u>Påstande:</u> —Retten dom af 5. maj 2021 i sag T-561/18 ophæves i detomfang, at appellanternes anbringender om, at Kommissionen stødte på alvorlige vanskeligheder ved konklusionen om, atkompensationen for opfyldelse af befordringspligten udgørstatsstøtte, der er forenelig med det indre marked, blev forkastet, at Kommissionen stod over for alvorlige vanskeligheder, da denfastslog, at den offentlige statsgaranti var eksisterende støtte, og at Kommissionen ligeledes stod over for alvorlige vanskeligheder medhensyn til sin bedømmelse af den urigtige fordeling afomkostningerne. —Kommissionen tilpligtes at bære sine egne omkostninger og at betale appellanternes omkostninger.</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Erhvervsministeriet Transportministeriet Kammeradvokaten Skatteministeriet Skattestyrelsen</p> <p>Til orientering: Energistyrelsen</p>	Dom	10.11.22
------------	---	--	-----	----------

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Forkortelser i sagstypekolonnen:

O-sag = Sagen følges til orientering

F-sag = Sagen følges med henblik på eventuel afgivelse af mundtligt indlæg

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessent	Sags-type	Proces-skridt	Dato
C-721/20	<p>DB Station & Service</p> <p><u>Spørgsmål:</u> 1. Er det foreneligt med direktiv 2001/14/EF – navnlig dette direktivs bestemmelser om infrastrukturforvalterens forvaltningsmæssige uafhængighed (artikel 4), principperne om fastsættelse af afgifter (artikel 7- 12) og om tilsynsorganernes opgaver (artikel 30) – at nationale civile domstole i konkrete tilfælde og uafhængigt af tilsynsorganets kontrol kontrollerer størrelsen af de forlangte afgifter i henhold til principperne i artikel 102 TEUF og/eller den nationale kartellovgivning? 2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Er kontrol ved de nationale civile domstole af, om der foreligger misbrug som omhandlet i artikel 102 TEUF og/eller den nationale kartellovgivning også lovlig og påkrævet i tilfælde, hvor jernbanevirksomhederne har mulighed for at opnå en kontrol af, om de betalte afgifter er rimelige, ved det kompetente tilsynsorgan? Skal de nationale civile domstole afvente en sådan afgørelse fra tilsynsorganet og, såfremt denne anfægtes ved retten, eventuelt at den bliver endelig?</p>	Transportministeriet	O-sag	Dom	27.10.22
C-129/21	<p>Proximus</p> <p><u>Spørgsmål:</u> 1) Skal artikel 12[, stk. 2], i e-databeskyttelsesdirektivet 2002/58/EF, sammenholdt med dette direktivs artikel 2, [litra f),] og med artikel 95 i den generelle forordning om databeskyttelse, fortolkes således, at det er tilladt for en national tilsynsmyndighed et kræve et »samtykke« fra abonnenten i den generelle forordnings forstand som grundlag for at kunne offentliggøre dennes personoplysninger i offentligt tilgængelige telefonnummerfortegnelser og nummeroplysningstjenester, såvel dem der offentliggøres af operatøren selv som dem, der offentliggøres af andre udbydere, når den nationale lovgivning på området ikke bestemmer andet?</p>	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Justitsministeriet	O-sag	Dom	27.10.22

	<p>2) Skal retten til sletning i henhold artikel 17 i den generelle forordning om databeskyttelse fortolkes således, at denne ret er til hinder for, at en national tilsynsmyndighed kvalificerer en anmodning fra en abonnent om at blive fjernet fra offentligt tilgængelige telefonnummerfortegnelser og nummeroplysningstjenester, som en anmodning om sletning som omhandlet i artikel 17 i den generelle forordning om databeskyttelse?</p> <p>3) Skal artikel 24 og artikel 5[, stk. 2], i den generelle forordning om databeskyttelse fortolkes således, at de er til hinder for, at en national tilsynsmyndighed af det der forankrede ansvarlighedsprincip udleder, at den dataansvarlige skal træffe passende tekniske og organisatoriske forholdsregler for at det meddeles andre dataansvarlige, det vil sige udbydere af offentligt tilgængelige telefonnummerfortegnelser og nummeroplysningstjenester, som har modtaget data fra denne dataansvarlige, at den pågældende i henhold til forordningens artikel 6, jf. artikel 7, har trukket sit samtykke tilbage?</p> <p>4) Skal artikel 17[, stk. 2,] i den generelle forordning om databeskyttelse fortolkes således, at den er til hinder for, at en national tilsynsmyndighed pålægger en udbyder af offentligt tilgængelige telefonnummerfortegnelser og nummeroplysningstjenester, som anmodes om ikke længere at offentliggøre en persons data, at træffe alle rimelige foranstaltninger til, at søgemaskiner får kendskab til denne anmodning om sletning?</p>				
C-144/21	<p>Europa-Parlamentet mod Europa-Kommissionen <u>Påstande:</u> —Artikel 1, stk. 1 og 5, artikel 2, 3, 4, 5, 7, 9 og 10, i Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2020) 8797 af 18. december 2020 om delvis godkendelse af visse anvendelser af chromtrioxid i henhold til forordning (EF) nr. 1907/2006 (1) (Chemservice GmbH m.fl.) annulleres, for så vidt som de tillader anvendelse 2, 4 og 5 (tillige med anvendelse 1 beregnet til formulering af blandinger tilsigtet anvendelse 2, 4 og 5) med godkendelsesnr. REACH/20/18/0 — REACH/20/18/27. —Subsidiært annulleres Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2020) 8797 i sin helhed. —Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Miljøministeriet Beskæftigelsesministeriet	O-sag	GA	27.10.22
C-228/21, C-254/21, C-297/21, C-315/21 og C-328/21	<p>Ministero dell'Interno m.fl. <u>Sagen vedrører:</u> 1) Skal artikel 4 i forordning (EU) nr. 604/2013 fortolkes således, at det i den klage, der i overensstemmelse med forordningens artikel 27 kan indgives over en afgørelse om overførsel, som en medlemsstat har truffet efter proceduren i forordningens artikel 26 og på grundlag af tilbagetagelsespligten i henhold til forordningens artikel 18, stk. 1, litra b), kun er muligt at påberåbe sig, at den medlemsstat, der har truffet afgørelsen om overførsel, ikke har udleveret den i forordningens artikel 4, stk. 2, fastsatte informationsfolder? 2) Skal forordningens artikel 27, sammenholdt med 18. og 19. betragtning til samt artikel 4 i forordningen, fortolkes således, at en domstol som et effektivt retsmiddel i tilfælde af konstateret tilsidesættelse af de i artikel 4 fastsatte forpligtelser har pligt til at beslutte at annullere afgørelsen om overførsel? 3) Såfremt spørgsmål 2) besvares benægtende, skal forordningens artikel 27, sammenholdt med 18. og 19. betragtning til samt artikel 4 i forordningen, da fortolkes således, at en domstol som et effektivt retsmiddel i tilfælde af konstateret tilsidesættelse af de i artikel 4 fastsatte forpligtelser har pligt til at vurdere relevansen af denne tilsidesættelse i lyset af de af klageren anførte omstændigheder og kan stadfæste afgørelsen om overførsel i alle situationer, hvor der ikke fremkommer grunde til at træffe en afgørelse om overførsel med andet indhold?</p>	Miljøministeriet	O-sag	GA	27.10.22
C-390/21	<p>ADPA et Gesamtverband Autoteile-Handel <u>Sagen vedrører:</u> 1) Finder bestemmelserne i kapitel XIV i forordning (EU) 2018/858 (artikel 61 ff., inklusiv bilag X) også anvendelse på køretøjsmodeller, der er blevet typegodkendt første gang inden den 1. september 2020 i henhold til forordning (EF) nr. 715/2007? Såfremt dette spørgsmål skal besvares benægtende, spørges der desuden om følgende: Finder kapitel III i forordning (EF) nr. 715/2007 og for så vidt angår fastsættelse af gebyrerne navnlig artikel 7 i forordning (EF) nr. 715/2007 fortsat anvendelse på nævnte »gamle køretøjer«? 2) Omfatter begrebet »adgang« til de nævnte informationer, som fabrikanten i medfør af artikel 61, stk. 1, i forordning (EU) 2018/858</p>	Transportministeriet	O-sag	Dom	27.10.22

	<p>pålægges at give, en ret for tekniske forlag som omhandlet i artikel 3, nr. 45), i forordning (EU) 2018/858 til at anvende disse til den opgave, der er forbundet med deres virksomhed, i forsyningskæden på eftermarkedet, eller forudsætter en sådan brugsret, at der indgås en særlig licensaftale om brug og republishing, der for så vidt angår det gebyr, som fabrikanten opkræver, ikke er omfattet af artikel 63 i forordning (EU) 2018/858? Såfremt det første præjudicielle spørgsmål skal besvares benægtende, og kapitel III i forordning (EF) nr. 715/2007 finder anvendelse på gamle køretøjer, spørges der desuden om følgende: Omfatter begrebet »adgang« til de nævnte informationer, som fabrikanten i medfør af artikel 6, stk. 1, i forordning (EF) nr. 715/2007 pålægges at give, en ret for tekniske forlag som omhandlet i artikel 3, nr. 15), i forordning (EF) nr. 715/2007 til at anvende disse til den opgave, der er forbundet med deres virksomhed, i forsyningskæden på eftermarkedet, eller forudsætter en sådan brugsret, at der indgås en særlig licensaftale om brug og republishing, der for så vidt angår det gebyr, som fabrikanten opkræver, ikke er omfattet af artikel 7 i forordning (EF) nr. 715/2007?</p> <p>3) Skal begrebet »rimelige og forholdsmæssigt afpassede gebyrer« i artikel 63, stk. 1, første punktum, i forordning (EU) 2018/858 fortolkes således, at fabrikanten skal behandle alle uafhængige aktører som omhandlet i artikel 3, nr. 45), i forordning (EU) 2018/858 ens ved fastsættelse af gebyrerne, uanset hvilke aktiviteter de enkelte aktører udøver? Såfremt det første præjudicielle spørgsmål skal besvares benægtende, og kapitel III i forordning (EF) nr. 715/2007 finder anvendelse på gamle køretøjer, spørges der desuden om følgende: Skal begrebet »rimelige gebyrer« i artikel 7, stk. 1, første punktum, i forordning (EF) nr. 715/2007 fortolkes således, at fabrikanten skal behandle alle uafhængige aktører som omhandlet i artikel 3, nr. 15), i forordning (EF) nr. 715/2007 ens ved fastsættelse af gebyrerne, uanset hvilke aktiviteter de enkelte aktører udøver?</p> <p>Såfremt det tredje præjudicielle spørgsmål skal besvares benægtende:</p> <p>4) Skal begrebet »rimelige og forholdsmæssigt afpassede gebyrer« i artikel 63, stk. 1, første punktum, i forordning (EU) 2018/858 fortolkes således, at gebyret principielt kun må dække fabrikantens omkostninger? Såfremt det første præjudicielle spørgsmål skal besvares benægtende, og kapitel III i forordning (EF) nr. 715/2007 finder anvendelse på gamle køretøjer, spørges der desuden om følgende: Skal begrebet »rimelige gebyrer« i artikel 7, stk. 1, første punktum, i forordning (EF) nr. 715/2007 fortolkes således, at gebyret principielt kun må dække fabrikantens omkostninger?</p>				
C-411/21	<p>Instituto do Cinema e do Audiovisual til orienteering <u>Sagen vedrører:</u> »1) Kan artikel 10, stk. 2, i Lei n.º 55/2012, de 6 de setembro (lov nr. 55/2012 af 6.9.2012), såfremt denne bestemmelse fortolkes således, at den afgift, der fastsættes heri, har til formål udelukkende at finansiere markedsføringen og udbredelsen af portugisiske film og audiovisuelle værker, give anledning til en indirekte forskelsbehandling af leveringen af tjenesteydelser mellem medlemsstaterne i forhold til den tilsvarende nationale levering, idet bestemmelsen vanskeliggør leveringen af tjenesteydelser mellem medlemsstaterne i forhold til den rent indenlandske levering af tjenesteydelser i en medlemsstat og dermed er i strid med artikel 56 TEUF?</p> <p>2) Kan svaret på det første præjudicielle spørgsmål ændres af den omstændighed, at der findes tilsvarende eller lignende ordninger som den i lov nr. 55/2012 fastsatte i andre EU-medlemsstater?»</p>	Erhvervsstyrelsen	O-sag	Dom	27.10.22
C-418/21	<p>Orthomol <u>Sagen vedrører:</u> 1. Under hvilke omstændigheder foreligger der »andre lægeligt bestemte ernæringsmæssige behov« som omhandlet i artikel 2, stk. 2, litra g), andet led, i forordning 609/2013, nærmere bestemt: forudsætter dette – foruden den i første led nævnte begrænsede eller nedsatte eller forstyrrede evne til at indtage, fordøje, absorbere, metabolisere eller udskille almindelige fødevarer – at der på grund af en sygdom foreligger et forhøjet ernæringsmæssigt behov, som skal dækkes ved hjælp af fødevarer, eller er det tilstrækkeligt, at patienten generelt gennem indtagelsen af denne fødevarer har gavn af indtagelsen af denne fødevarer, fordi stoffer, der er indeholdt heri, modvirker forstyrrelsen eller lindrer dennes symptomer?</p> <p>2. Såfremt det første spørgsmål besvares i overensstemmelse med sidstnævnte led: Forudsætter »almindeligt anerkendte videnskabelige</p>	Sundhedsministeriet	O-sag	Dom	27.10.22

	data« som omhandlet i den delegerede forordnings artikel 2, stk. 2, i alle tilfælde et randomiseret, placebokontrolleret dobbelt-blindt forsøg, som ganske vist ikke vedrører selve det pågældende produkt, men i det mindste giver indikationer af de anførte virkninger?				
C-688/21	<p>Confédération paysanne e.a. Spørgsmål: 1. Skal artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18/EF af 12. marts 2001 om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer og om ophævelse af Rådets direktiv 90/220/EØF, sammenholdt med nr. 1) i bilag I B til dette direktiv og i lyset af 17. betragtning hertil, fortolkes således, at der for blandt mutageneseteknikker/-metoder at foretage en sondring i forhold til mutageneseteknikker/-metoder, som traditionelt er blevet brugt i en række anvendelser, og som gennem lang tid har vist sig sikre som omhandlet i Domstolens dom af 25. juli 2018, kun skal tages hensyn til metoder, hvorefter den mutagene agens ændrer organismens genetiske materiale, eller skal der tages hensyn til samtlige variationer i organismen, der er fremkaldt af den anvendte metode, herunder somaklon-variationer, der kan påvirke menneskers sundhed og miljøet?</p> 2. Skal artikel 3, stk. 1, i direktiv 2001/18/EF af 12. marts 2001, sammenholdt med nr. 1) i bilag I B til dette direktiv og i lyset af 17. betragtning til dette direktiv, fortolkes således, at der ved afgørelsen af, om en mutageneseteknik/- metode traditionelt er blevet brugt i en række anvendelser, og om den gennem lang tid har vist sig sikker som omhandlet i Domstolens dom af 25. juli 2018, kun skal tages hensyn til vækster på åben mark, der er fremstillet ved hjælp af denne metode/teknik, eller om det også er muligt at tage hensyn til studier og videnskabelige publikationer, som ikke vedrører disse vækster, og om der hvad angår disse studier og publikationer kun kan tages hensyn til dem, der vedrører risici for menneskers sundhed og miljøet?	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	GA	27.10.22
C-492/22 PPU	<p>Åbenbaar Ministerie Spørgsmål: »I. Er artikel 12 og artikel 24, stk. 1, i rammeafgørelse 2002/584/RIA, sammenholdt med artikel 6 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, til hinder for, at en eftersøgt person, hvis overgivelse med henblik på fuldbyrdelse af en frihedsstraf er blevet endeligt godkendt men udsat »for at vedkommende kan retsforfølges i den fuldbyrdende medlemsstat [...] for en anden overtrædelse end den, der ligger til grund for den europæiske arrestordre « varetægtsfængsles under denne strafforfølgning for at fuldbyrde den europæiske arrestordre?</p> II.a. Er en afgørelse om anvendelse af den i artikel 24, stk. 1, i rammeafgørelse 2002/584/RIA omhandlede beføjelse til udsættelse af overgivelsen en afgørelse om fuldbyrdelse af [den europæiske arrestordre], som i henhold til artikel 6, stk. 2, i rammeafgørelse 2002/584/RIA, sammenholdt med ottende betragtning til denne ramme afgørelse, en afgørelse, der skal træffes af den fuldbyrdende judicielle myndighed? b. I bekræftende fald, har den omstændighed, at denne afgørelse er truffet uden mellemkomst af en fuldbyrdende judicial myndighed som omhandlet i artikel 6, stk. 2, i rammeafgørelse 2002/584/RIA, da til følge, at den eftersøgte ikke længere må være varetægtsfængslet med henblik på fuldbyrdelse af den europæiske arrestordre, der er udstedt på ham? III.a. Er artikel 24, stk. 1, i rammeafgørelse 2002/584/RIA, sammenholdt med artikel 47 og 48 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, til hinder for, at overgivelse af en eftersøgt person udsættes med henblik på strafforfølgning i den fuldbyrdende medlemsstat alene af den grund, at den eftersøgte person efter at være adspurgt ikke ønsker at frafalde sin ret til at være til stede under denne strafforfølgning? b. I bekræftende fald, hvilke faktorer skal den fuldbyrdende judicielle myndighed da tage i betragtning ved sin afgørelse om udsættelse af den faktiske overgivelse?»	Justitsministeriet	O-sag	GA	27.10.22

C-873/19	<p>Deutsche Umwelthilfe</p> <p><u>Spørgsmål:</u></p> <p>1. Skal artikel 9, stk. 3, i den i Århus den 25. juni 1998 undertegnede og ved Rådets afgørelse 2005/370/EF af 17. februar 2005 godkendte konvention, indgået på Det Europæiske Fællesskabs vegne, om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet, sammenholdt med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at miljøorganisationer i princippet skal have mulighed for at indbringe en afgørelse for retten, hvormed der godkendes produktion af dieselmotorer med manipulationsanordninger – muligvis i strid med artikel 5, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2007 af 20. juni 2007 om typegodkendelse af motorkøretøjer med hensyn til emissioner fra lette personbiler og lette erhvervs køretøjer (Euro 5 og Euro 6), om adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer?</p> <p>2. Hvis det første spørgsmål besvares bekræftende:</p> <p>a) Skal artikel 5, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2007 af 20. juni 2007 om typegodkendelse af motorkøretøjer med hensyn til emissioner fra lette personbiler og lette erhvervs køretøjer (Euro 5 og Euro 6), om adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer fortolkes således, at kriteriet for spørgsmålet om nødvendigheden af en manipulationsanordning for at beskytte motoren mod beskadigelse eller havari og for at sikre køretøjets driftssikkerhed, i princippet er det aktuelle tekniske niveau forstået som det teknisk mulige på tidspunktet for tildeling af EF-typegodkendelse?</p> <p>b) Skal der ud over det tekniske niveau tages hensyn til yderligere omstændigheder, der kan medføre, at en manipulationsanordning er lovlig, selv om denne, hvis den udelukkende bedømmes efter det aktuelle tekniske niveau, ikke ville være »nødvendig« som omhandlet i artikel 5, stk. 2, andet punktum, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2007 af 20. juni 2007 om typegodkendelse af motorkøretøjer med hensyn til emissioner fra lette personbiler og lette erhvervs køretøjer (Euro 5 og Euro 6), om adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer?</p>	Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Klima-, Energi-, og Forsyningsministeriet Transportministeriet	O-sag	Dom	08.11.22
C-704/20 og C-39/21	<p>Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (Examen d'office de la rétention) m.fl.</p> <p><u>Sagen vedrører:</u></p> <p>Gælder der i henhold til EU-retten, særligt artikel 15, stk. 2, i tilbagesendelsesdirektivet ([direktiv 2008/115/EU]) og artikel 9 i modtagelsesdirektivet ([direktiv] 2013/33/EU), sammenholdt med artikel 6 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder [...], en pligt til prøvelse af egen drift, således at retten er forpligtet til på eget initiativ (ex officio) at bedømme, om alle betingelser for frihedsberøvelse er opfyldt, herunder betingelser, hvis opfyldelse udlændingen ikke har bestridt, selv om den pågældende havde mulighed herfor?</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet	O-sag	Dom	08.11.22
T-246/19	<p>Cambodja og CRF mod Kommissionen</p> <p><u>Påstande:</u></p> <p>— Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/67 af 16. januar 2019 annulleres.</p> <p>— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	Dom	09.11.22
C-211/20 P	<p>Valencia Club de Fútbol mod Europa-Kommissionen (appel)</p> <p><u>Påstande:</u></p> <p>— Den appellerede dom ophæves, for så vidt som Retten derved annullerede Kommissionens afgørelse (EU) 2017/365 af 4. juli 2016 om statsstøtte SA.36387 (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2013/CP) gennemført af Spanien til Valencia Club de Fútbol Sociedad Anónima Deportiva, Hércules Club de Fútbol Sociedad Anónima Deportiva, og Elche Club de Fútbol Sociedad Anónima Deportiva (EUT 2017, L 55, s. 12), med hensyn til foranstaltning nr. 1 i form af den statsgaranti, som blev stillet af IVF den 5. november 2009 til dækning af det banklån, der var blevet ydet Fundación Valencia med henblik på tegning af aktier i Valencia CF inden for rammerne af en kapitalforhøjelse, som var blevet iværksat af Valencia CF.</p> <p>— Sagen hjemvises til Den Europæiske Unions Ret.</p> <p>— Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.</p>	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	Dom	10.11.22

C-278/21	<p>AquaPri <u>Spørgsmål:</u> 1. Skal artikel 6, stk. 3,1. pkt., i Rådets direktiv 92/43 af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (habitatdirektivet) fortolkes således, at bestemmelsen finder anvendelse i en situation som den foreliggende, hvor der ansøges om tilladelse til fortsat drift af et eksisterende havbrug, når havbrugets virksomhed og udledning af kvælstof og andre næringsstoffer er uændret i forhold til den virksomhed og udledning, som blev godkendt i 2006, men hvor der i forbindelse med den tidligere godkendelse af havbruget ikke foretoges en vurdering af den samlede virksomhed og de kumulative virkninger af alle havbrug i området, idet de relevante myndigheder alene har vurderet den samlede merudledning af kvælstof mv. fra det pågældende havbrug? 2. Har det betydning for besvarelsen af spørgsmål 1, at der i den nationale Vandområdeplan 2015-2021 er taget højde for tilstedeværelsen af havbrugene i området, idet der i forbindelse med planen er afsat en nærmere angivet mængde kvælstof for at sikre, at de eksisterende havbrug i området kan udnytte deres nuværende udledningstilladelser, og den faktiske udledning fra havbrugene holder sig inden for den fastsatte ramme? 3. Såfremt der i en situation som den foreliggende skal foretages en vurdering efter habitatdirektivets artikel 6, stk. 3,1. pkt., har den relevante myndighed pligt til i forbindelse med denne vurdering at inddrage den ramme for kvælstofudledning, som er afsat i Vandområdeplanen 2015-2021, og eventuelle andre relevante oplysninger og vurderinger, der måtte fremgå af Vandområdeplanen og Natura 2000-planen for området?</p>	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Miljøministeriet Energistyrelsen Kammeradvokaten	O-sag	Dom	10.11.22
C-510/21	<p>Austrian Airlines <u>Spørgsmål:</u> 1. Skal førstehjælp efter en ulykke som omhandlet i artikel 17, stk. 1, i konventionen om indførelse af visse ensartede regler for international luftbefordring, undertegnet af Det Europæiske Fællesskab den 9. december 1999 og godkendt på Fællesskabets vegne ved Rådets afgørelse 2001/539/EF af 5. april 2001, der ydes om bord på flyet, og som for passageren fører til endnu en tilskadekomst, der kan afgrænses fra de egentlige følger af ulykken, sammen med den udløsende begivenhed anses for ét samlet ulykkestilfælde? 2. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Er artikel 29 i den nævnte konvention til hinder for et krav om erstatning for den skade, der er forvoldt ved den ydede førstehjælp, når dette ganske vist gøres gældende inden for forældelsesfristen i national ret, men uden for det tidsrum, hvori der er søgsmålsadgang i henhold til konventionens artikel 35?</p>	Transportministeriet	O-sag	GA	10.11.22
C-631/21	<p>Taxi Horn Tours <u>Sagen vedrører:</u> 1. Hvis samarbejdende personer (fysiske og/eller juridiske personer) har en fælles virksomhed (i dette tilfælde i form af et interessentskab): – skal hver af de samarbejdende personer da særskilt indgive et fælles europæisk udbudsdokument; eller – skal hver af de samarbejdende personer og deres fælles virksomhed da særskilt indgive et fælles europæisk udbudsdokument; eller – er det kun den fælles virksomhed, der behøver at indgive et fælles europæisk udbudsdokument? 2. Har det herved nogen betydning: – om den fælles virksomhed er midlertidig eller ikke midlertidig (permanent); – at de samarbejdende personer selv er erhvervsdrivende; – at de samarbejdende personer driver en egen virksomhed, der er sammenlignelig med den fælles virksomhed, og som i al fald er aktiv på det samme marked; – at den fælles virksomhed ikke er nogen juridisk person; – at den fælles virksomhed kan have en formue (adskilt fra selskabsdeltagerens formue), der kan gøres til genstand for regres; – om den fælles virksomhed efter national ret er befojet til at repræsentere de samarbejdende personer ved besvarelsen af spørgsmålene i det fælles europæiske udbudsdokument; – at det efter national ret er selskabsdeltagerne i et interessentskab (og således ikke interessentskabet selv), der påtager sig de af kontrakten følgende forpligtelser og hæfter solidarisk for deres opfyldelse? 3. Såfremt flere af de ovenfor under 2 nævnte faktorer har betydning, hvorledes forholder disse faktorer sig da til hinanden? Har nogle</p>	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	O-sag	Dom	10.11.22

	<p>faktorer større betydning end andre eller i sig selv afgørende betydning?</p> <p>4. Er det korrekt, at der ved en fælles virksomhed i hvert tilfælde kræves et særskilt fælles europæiske udbudsdokument af en samarbejdende person, såfremt der ved kontraktens gennemførelse (også) skal anvendes midler, der tilhører denne persons egen virksomhed (såsom personel og driftsmidler)?</p> <p>5. Skal den fælles virksomhed opfylde bestemte krav for at kunne anses for en enkelt virksomhed? I bekræftende fald, hvilke krav er der tale om?</p>				
--	---	--	--	--	--